

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΑΙΔΕΥΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑΙ.

Τόμος Ε΄.

ΑΡΙΘΜ. 10 (106).

Συνδρομή, άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, έξάμηνος μόνον και προπληρωτά: Πανταχού φράγκ. χρ. 10 η μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Ε΄.

τῆ 15/27. Μαΐου 1889.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΟΣΤΟΓΕΒΣΚΗ.

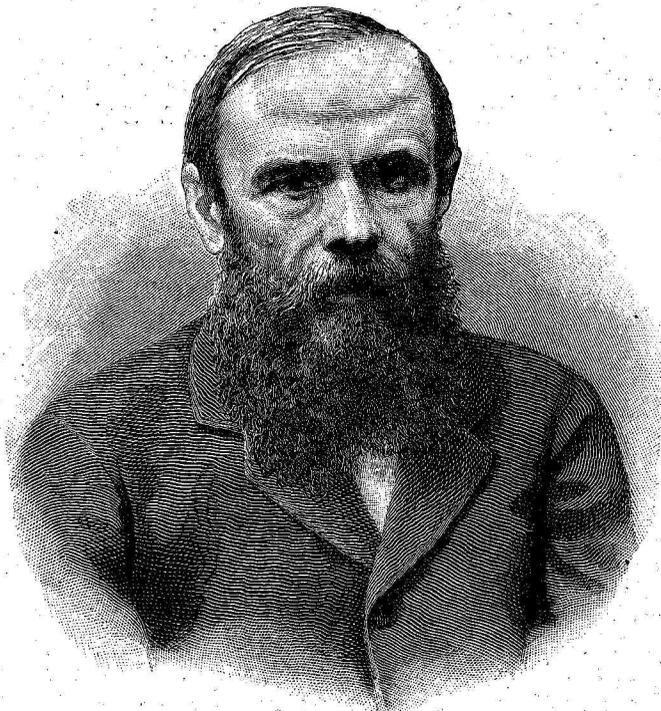
Τὸ μυθιστόρημα δὲν εἶνε πλέον, ὡς ἄλλοτε, συρραφή φαντασιωδῶν περιπετειῶν, πυρετῶδες ἐνδιαφέρον περιεργίας ἐξάπτουσα. Παρήλθεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ὑπεράνθρωπες τις κακοῦργος εἰς ἀτελευτήτους τόμους ἐξελίσσω τὰ φοβερὰ καὶ αἱματοβαφῆ ἄθλά του, καθ' ὃν ὑπερφυσικός τις στρατιώτης ἐπὶ σειρὰν δεκατηρίδων διαπράττων τ' ἀπίστευτα ἀνδραγαθήματά του, ἠλέκτριζον μυριάδας ψυχῶν καὶ καθίσταν τὰ ὀνόματα τοῦ Δουμά καὶ τοῦ Πονσσόν δε Τερραίλ διασημότερα τῶν ὀνομάτων βασιλέων καὶ πρωθυπουργῶν.

Οἱ τὸ τοιοῦτο μυθιστόρημα καλλιεργοῦντες σήμερον οὔτε κἂν λογίζονται ὡς λογογράφοι, ἀλλ' ἀπλῶς ὡς βιομήχανοι παρασκευάζοντες διὰ τὴν φαντασίαν τοῦ ὄχλου, τὴν ἔχουσαν ἀνάγκην σφοδρῶν συγκινήσεων, τὴν ἡμερησίαν δόσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς ἄλλοι κατασκευάζουσι δι' αὐτὸν ἐκάστοτε τὸ οἰνόπνευμα ἢ τὸ σιγάρον του: Σήμερον θαυμάζονται καὶ γεραίρονται οὐχὶ οἱ ἐξάγοντες τοὺς ἥρωας τῶν ἔργων των ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἱ ἐκ τῆς κοινῆς ἐν ἣ ζωῆσι λαμβάνοντες αὐτοὺς καὶ διατυποῦντες ζωντας, οἱ καθίστωντες τὸ μυθιστόρημα ἐξομολόγησιν ψυχῶν, οἱ ἀντικατοπτρίζοντες ἐν τοῖς ἔργοις των τὸν χαρακτήρα τοῦ ἔθνους ἢ τῆς ἐποχῆς των, οἱ αἰσθη-

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Ε΄.

τοποιοῦντες καὶ ἐκφράζοντες ὅτι ὄλοι ἠσθάνοντο ἀορίστως ἀλλ' οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ, τοὺς πόθους, τὰς ἀνησυχίας, τὴν ἀπογοήτευσιν, τὰς αἰφνιδίους ἀποφάσεις τῶν συγκινήσεων των.

Τοιοῦτους συγγραφεῖς, κορυφαίους ἐν τῇ κλίμακί τῶν μυθιστοριογράφων τοῦ αἰῶνος τούτου, κέκτηται ἡ Ῥωσσία τρεῖς: τὸν Τουργένιεφ, τὸν Δοστογιέβσκη, καὶ τὸν Τολστόη· ὁ πρῶτος διαπρέπει διὰ τὴν ποιητικὴν στοργὴν μεθ' ἧς περιγράφει τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν μορφήν δι' ἧς περιβάλλει τὰς βαθεῖας παρατηρήσεις του· ταύτην οἱ ἀναγνώσται τῆς Κλειῶς ἐξετίμησαν ἐν τινὶ μέτρῳ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ δημοσιευθέντων χαρισστάτων ἔργων του· ὁ τελευταῖος ἐξέχει διὰ τὸ ἐπικὸν μεγαλεῖον τῆς ἐπιβολῆς καὶ τὴν ἔκτακτον συνθετικὴν δύναμιν. Ὁ Δοστογιέβσκη ὑπερβάλλει πάντας κατὰ τὸ τραγικόν· ὁ ἀναγνώσκων τὰ ἔργα αὐτοῦ νομίζει ὅτι ἐπισκέπτεται νοσοκομεῖα, κακουργοδικεῖα, εἰρηκτάς, νεκροταφεῖα ἐν καιρῷ νυκτός. Ἐκάστον μυθιστόρημά του εἶνε ἀποθήκη ψυχῶν, ἀλλὰ ψυχῶν τεταραγμένων, ὡς ἦσαν οἱ χρόνοι καθ' οὓς ἔζησε. Διὰ νὰ ἐνοήσωμεν τὴν βιαίαν ἐκρηξίν των κοχλαζόντων ἀνὰ τὴν Ῥωσσίαν κοινωνικοπολιτικῶν ὀργανισμῶν, διὰ νὰ ἐν-

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΟΣΤΟΓΕΒΣΚΗ.